

(המשך מעמוד 21)

מגיעים אליו. היה מוציא דוכן לרחוב הראשי של השוק, על המידרכה. קרוב לשש שנים החזיק בדוכן, שש שנים של התנגשויות מתמידות עם שכניו בשוק והחוקי-בעלי החנויות התלוננו שהדוכן שלו גוזל את סרטנתם. הפקחים ניסו להרחיקו והחזירו לדוכנו בתוך הר שוק, לפעמים היה צורך להביא מישטרה. אברהם היה תוקף שוטרים ומשתולל, כשהוא בהשפעת הסמים המשכרים אותם נטל בקביעות.

מחוץ לשוק היה אברהם מרבה לשבת בבתי-קפה, לשחק שחמט עם חבריו. פרנסות נוספות היה מוצא בספרות כר-סטים ובניהול מחשקי מזל בתחנה המרכזית בנתניה. אבל בקרב ידידיו ושכניו נודע כאיש נוח לבריות.

סיפורה עליו ליליאן מדר, שכנתו לבית בשיכון טל: "הוא היה בחור טוב, הכי טוב במשפחה. איש מקסים, לב של זהב, הוא לא היה מטריד אף אחד. אפילו כשהורים שלו היו רבים, לא היה מת-ערב. כולם בשכונה אהבו אותו. אפילו כשהיה בא הביתה שתוי ומטטול בהשפעת הסמים לא היה עושה כל רע."

שירות צבאי

במעצר

למרות הרקע הפלילי שלו, למרות עברו כנרקומן ולמרות נחשלותו הרשכלית, גויס אברהם עזרא לפני כחודש וחצי לצה"ל. היה זה במסגרת המיבצע שנודע לגייס אנשים שקיבלו בעבר פטור משירות. מישוהו חבר להתעלם מהשכונה הטמונה בגיוס אדם מסוגו של אברהם עזרא לצבא.

אברהם הוצב בבסיס טירונים, אבל לא הספיק לעבור קורס טירונות. ספק אם למד אפילו את ההבדל שבין רימוץ-עשן לבין רימוץ-ידי. הוא ערק מניחתו, את מרבית שירותו הצבאי עד כה עשה במעצר במישטרת נתניה או במעצר צבאי.

ביום בו שוחרר ממעצרו הלך לנקום בבועלי מועדון בר-אוריין על כך שגרמו למעצרו הממושך. אחרי ששילש את רי-מוץ-היד הקטלני למינהרת האוויר של המועדון המתין במקום, סייע לפינוי ה-פצועים עד שנעצר. אולם במישטרה הית-מס, הכחיש כל שייכות לפשע.

עוד באותו לילה הוקם במישטרת ישר-אל צוות הקירה מיוחד, הגדול ביותר שהוקם אי-פעם בארץ. בראשו הוצב סגן ניצב שאול מרכוס, ראש מדור חקירות פליליות במחלקת החקירות של המטה הארצי. בלשים, חוקרים, מדענים אפילו פסיכולוג גייסו מכל הארץ כדי לגלות במהירות את עקבות הרוצח שאותה שעה כבר ישב במעצר.

יחד עם עזרא נעצרו באותו לילה ולמחרתו עוד 22 איש. כולם השתייכו לתחבורת בירויני נתניה, והיו מעורבים בעבר בהתפרעויות ומעשי ביריונות ב-דיסקוקטים. לרובם היה גם עבר פלילי. בין העצורים היתה גם נערה אחת, שי הגורדה משום מה על ידי המישטרה "כחברתו וידידתו של אברהם עזרא". היתה זו פאני בן-שיטריי, צעירה בלונ-דית צנומה. בגיל 19 פאני היא כבר אם לשני ילדים, גרושה מזה חודשיים. את בנה הראשון ילדה כשהיתה בת 16 וחצי. אלא שפאני, שנחשבה תחילה על ידי החוקרים כדמות מפתח בפרשה שתובילם לפיענוח חידת הרצח, לא היתה כלל מעורבת בעניין.

אני מכירה את אברהם עזרא מהשוק, סיפרה פאני בן-שיטריי, "הייתי קונה אצלו ירקות. יום אחד, כשהייתי הולכת ברחוב הוא צץ לי פתאום וביקש: תביאי לי סיגריה, נתתי לו סיגריה ויותר לא ראיתי אותו. פתאום יום אחד בא אלי בחור שאני מכירה, ואמר לי: אברר-הם במעצר, רוצה שתבקרי אותו."

הלכתי לאמא שלו בשיכון טלע ולקחתי בשבילו לבנים והבאתי לו לתחנת המישטרה. ומהו עשו אותי חשד שלי. ביום ששי בשבוע שעבר הלכתי לבקר את הילדים שלי במועון. פתאום באו המישטרה ואמרו לי שרוצים שאתן עדות עליו. מה אני יודעת עליו? לא ידעתי שום דבר. אז החזיקו אותי במעצר ב-אברכיברי. החובע אמר שהעברתי לו ידיעות לכלא. איזה ידיעות אני יכולה להעביר לו? אחותי גרה באותו בנין שבו נמצא הדיסקוטק בר-אוריין. אז אם אני הייתי יודעת שהוא הולך לזרוק רימוץ שם, אני לא הייתי רצה לספר למישטרה?"

פאני קיצרה-הרואי, הממתניה לעדשות מגע שתקבל ממישרד-הסעד, היתה נשואה שלוש שנים לשמעון חסן, אף הוא בין העצורים בעקבות השלטת הרימוץ. הוא היה כולא אותה בצריף בו התגוררו. אוסר עליה לצאת לרחוב. לפני חודש אף דקר אותה בסכין בחזה.

כיום הרצח שהתה פאני עם ידידתה ברעננה, חשבה לחזור בלילה לנתניה ר-לבנות בדיסקוטק, אולי בבר-אוריין. אבל מכנסיה התלככו. ניסתה לכבס אותם ולגצם והמכנסיים נשרפו. כך, אולי, ניצלה מפגיעה. היא היתה גם הראשונה מבין העצורים ששוחררה. המישטרה הגי-עה למסקנה שאין לה כל קשר לאברהם עזרא או לחבריו. הידועים בנתניה בשם "כנופת בכר" (מתחרז עם יקבר).

אולם שאר העצורים יישארו ברובם ב-מעצר. צוות החקירה טרם הגיע למסקנה החלטית שלאברהם עזרא לא היו שות-פים במעשהו. קיים חשד שמישהו נילוה אליו בשעת המעשה ואולי היה גם אחד שמסר לו את הרימוץ כדי שיטילו אל תוך המועדון. החשודים האחרים נחקרים בקשר למעשי ביריונות אחרים שנעשו בנתניה בחודשים האחרונים ושכללו גם זריקות ורימונים. כך, למשל, נמצא בין העצורים האיש שהשליך לפני כחודש רי-מוץ למיזנון ויחפי בנתניה שרק בדרך נס לא גרם לקורבנות.

החלטנו לשים קץ לנגע הביריונות. אמר קלמן בורנשטיין, מפקד מישטרה נתניה, "הרצח במועדון בר-אוריין תפס אותנו בעיצומה של הפעולה לביעור הביריונות."

החזית

השנייה

כאשר הצליחו חוקרי המישטרה לשבור את אברהם עזרא ולהביא לידי הודאה ברצח, הם יכלו לנשום לרוח-חה. תפיסת רוצח היא עבור מישטרת-ישראל משימה די נדירה.

אלא שעל ההצלחה העיבה שאלה אחת: האם במקרה מסויים זה לא ניתן היה למנוע את הפשע בעוד מועד, לפני ש-ניקומן הסרממצפון יקטול את חייהם של שישה צעירים?

תפיסת הרוצח והבאתו לדין עם חומר ראיות שיאפשר את הרשעתו, היא כמובן הישג. אלא שהפעם היה הרוצח בידי המישטרה עוד לפני שהיבצע את הפשע. היה זה הימור מסוכן להגיש שניתן יהיה לשחררו ממעצר מבלי שינסה לממש את אימויו כלפי האנשים שגרמו למעצרו. השרת המישטר מדיסקוטק הר-צח דווקא ביום בו שוחרר אברהם עזרא ממעצרו היתה כמובן מקרית ולא מכוונת. אולם היא נבעה מהנחה מוטעית שבידי המישטרה יש מספיק כוח הרתעה כלפי הביריונים.

טיפול לוקה וכושל בתופעת הביריונות אינו אופייני לנתניה בלבד. המישטרה גם איננה האחריות הבלעדית למחדלים ב-טיפול בנגע זה. מוטלות עליה יותר מדי משימות בתחום ביטחון הפנים והמילחמה במחבלים מכדי שיתוכל להקדיש כוח אדם מספיק לחזית השניה - חזית הביריונים. לטענת השוטרים הם אינם נתקלים גם בהבנה מצד השופטים, המתייחסים שלא בחומרה לביריונים המובאים למעצר או מועמדים למישפט. היה צורך במותם של שישה אנשים כדי שמישטרת ישראל תגייס כוח-משימה מיוחד לטיפול בנגע זה.

אלא שהחוקרים עצמם מודעים לעובדה שפעולה מישטרית אינה מספיקה. אמר השבוע סגן-ניצב מרכוס בהתייחסו למני-עי הפשע של אברהם עזרא: "הרקע ה-סוציאלי שלו השפיע במידת מה על מצבו הנפשי, על התרחקותו מהחברה ועל יחסו אליה. אולי פה טמון שורש הבעיה."

מה שברור הוא שמעצרו והודאתו של אברהם עזרא אינם סותמים את הגולל על פרשת הטבח בדיסקוטק, ועל חרת תולדות הביריונים בנתניה. יהיו עוד ה-תחזיות בפרשה זו. החשש העיקרי הוא שהן לא תדררנה לכיוון של נקמת-דם, כשמשפחות וידידי הקורבנות ניסו לנקים את דמם מידי הביריונים ומשפחותיהם.

עוד ביום מעצרו של אברהם עזרא ני-סת תה המישטרה להציב מישמר על בית מישפחתו בשיכון טלע. כדי להגן עליהם מועם ההמון שצרח "לתלות אותו", "לש-תות לו את הדם!" לא היה צורך בכך. ההורים ובני המישפחה נטשו את הדירה וברחו מנתגיה.

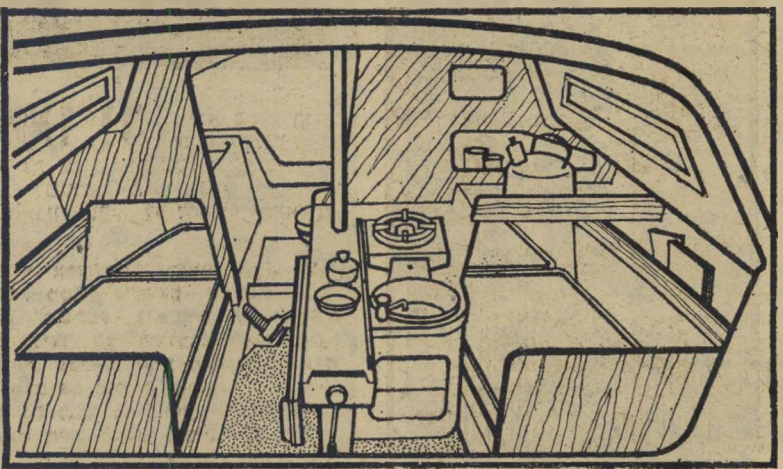
דגל פאנאמה

דני תישבי ונועם יבור עולים על היאכטה לוליפוט, הרשומה על שם תושב זר, על הספינה מתנוטט דגל פאנאמי. הסערה שהתחוללה ביום השני השבוע בימה של תל-אביב לא הרתיעה אותם מיציאה אל הגלים הסוערים. דני תישבי (ימין) נשוי ליעל יבור, אחותו של נועם (שמאל), שהוא בנו של שגריר ישראל באפריקה לשעבר, חנן יבור.

קצר בזיכרון הפעלת המארינה בתל-אביב ארבע יאכטות מטיפוס טיל (זאביים), לפי המידע, נסע גיורא קידר עם ספינה גדולה לקפריסין, לשם הובאו ארבע ה-י יטל מאנגליה.

לאחר שרשמן בקפריסין תחת דגל מקר מי או בריטי, הביאו ארצה ומסרן לקונים או למקבלים. כך, למשל, קיבל מיכאל קיש, מנכ"ל החברה הממשלתית נתיבי-נפט יאכטה כזו - העולה באנגליה 2500 לירות שטרלינג. הוא, צאצאו של קולונל קיש האגדי, קיבל באנגליה ירושה, הביא לדברי קידר, חלק ממנה בצורת יאכטה. כיוון שהיאכטה רשומה על שם בעלים זרים, לא אורח ישראלי, והיא שטה תחת דגל זר, אין עליה חובה מכס ומסי. אחרת היה צריך לשלם 15% היטל-ביטחון, ועוד 35% מכס. לדברי קידר, הכל נעשה בהתאם לחוק.

כמן לגבי קיש, כך גם לגבי אריה כרמון, סוכן-ציוד מצלית. אותו סיפור עצמו: יאכטה על שם זר, תחת דגל זר, המסקנה: יש פטור ממסים. עובדה שאיש לא שאל

תא היאכטה

ביאכטה שש מיטות, צרות אומנם, אך נוחות. הציוד כולל גם פינת בישול ואכילה, תשומת-לב מיוחדת הוקדשה לחלל ללא טיפגעים ועצמים בולטים, בחדרי השינה והאכילה.